

РЕШЕНИЕ

№ 3021

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2728** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. П. С., чрез адв.Т. М., САК, със съдебен адрес [населено място], ул. „6 – ти Септември“ № 1, ет. 2 срещу Решение № 4590/15. 10. 2023 г. по нахд №4456/2023г. на СРС, НО, 14 – ти състав.

Със съдебното решение е отхвърлена жалбата на касатора срещу Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа с рег. № 2263з – 653/17. 03. 2023 г. на Л. К. Р., порицейски орган при 09 РУ – СДВР.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение поради неправилно приложение на материалния закон и постановяване на дурго съдебно решение, с което да се отмени заповедта за задържане. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за две инстанции.

Ответникът, редовно призован не се явява, не се представлява, не представя становище по касационната жалба.

Прокурор С. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и прави искане за потвърждаване на обжалваното съдебно решение.

Административен съд София - град, X – ти касационен съства, след като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна

проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съдът е приел за установено от фактическа страна, че полицейският служител Л. К. Р. от 09 РУ – СДВР е издал Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа с рег. № 2263з – 653/17. 03. 2023 г. на основание чл. 72, ал.1, т. 7 от ЗМВР. В графата за попълване на фактическите и правни основания за издаването на заповедта е посочено, че С. е използвал сигнални ракети и други общественоопасни средства във връзка с чл. 21 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/. От правна страна са изложени мотиви, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР и в кръга на предоставените му от закона правомощия. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, полицейското задържане е оправдано и съразмерно с необходимостта от постигане на законовата цел. Съдът е приел, че правилно е приложен и материалния закон – разпоредбата на чл. 72, ал.1, т. 7 от ЗМВР във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗООРПСМ, при наличието на данни за извършена противообществена проява при провеждането на спортни мероприятия, заповедта съответства и на целта на закона.

Решението е неправилно.

В оспорената заповед е посочено, че същата е издадена на основание разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР, съгласно която полицейските органи могат да задържат лице в други случаи, определени със закон. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 21 от ЗООРПСМ. В ЗООРПСМ обаче е предвидено задържане за срок до 24 часа единствено в хипотезата на чл. 30, ал. 2 за обезпечаване явяването на нарушителя пред съда във връзка с издаден срещу него акт за установяване на нарушение на ЗООРПСМ, когато има опасност нарушителят да се укрие или да затрудни правораздаването. Такива фактически основания в заповедта за задържане не са изложени, нито е цитирана разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ЗООРПСМ. Заповедта е издадена без наличие на материално правно основание за задържане. Тя е издадена и от некомпетентен орган. В този случай компетентен да постанови задържането е единствено началникът на районното управление, но не и ответникът като полицейски служител при 09 РУ – МВР. Следва да се отбележи, че в случая не се касае и за задържане по чл. 22, ал.1, т. 1 от ЗООРПСМ, което представлява наложено наказание по съответно предвиден ред.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира съдебното решение за неправилно, а оспорваната заповед за задържане за незаконосъобразна, с оглед на което съдебното решение и заповедта следва да бъдат отменени.

При този изход на правния спор, на касатора се дължат поисканите разноски, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции в общ размер на 750 лева.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, X - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4590/15. 10. 2023 г. по нахд №4456/2023г. на СРС, НО, 14 – ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа с рег. № 226зз – 653/17. 03. 2023 г. на Л. К. Р., порицейски орган при 09 РУ– СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. П. С., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица] сума в размер на 750.00 лева, представляваща договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.